

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Šibenik, Stjepana Radića 81

P-1072/2025-53

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Toniju Grgurinu, na prijedlog sudske savjetnice Josipe Belamarić u pravnoj stvari tužitelja: Vanja Licul Vudrag, OIB: 85243776992, Miljevačka 28, Šibenik, zastupana po punomoćnici Suzani Malenica, odvjetnici u Šibeniku, protiv tuženika: PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, Radnička cesta 50, Zagreb, zastupana po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu „Matulić i Bilić“ d.o.o. u Splitu, radi utvrđenja i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 5. svibnja 2026. u nazočnosti zamjenice punomoćnice tužitelja Sare Čović, odvjetničke vježbenice u Šibeniku i zamjenice punomoćnika tuženika Tee Živaljić, odvjetničke vježbenice u Splitu, na ročištu za objavu odluke održanom 17. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba čl. 1. Ugovora o kreditu broj: 9011969004 od 28. 09. 2006. godine, zaključenog između tužiteljice i tuženika, u dijelu u kojem je ugovoreno kako se odobrava i stavlja na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti 17.197,25 CHF-a, obračunato po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan korištenja kredita i čl. 6. u dijelu u kojem korisnik kredita otplaćuje kredit u jednakim mjesečnim anuitetima plativo u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste Banke važeće na dan plaćanja.

II. Utvrđuje se da je ništetna i bez pravnog učinka nepoštена ugovorna odredba čl. 4 Ugovora o kreditu broj: 9011969004 od 28. 09. 2006. godine, zaključenog između tužiteljice i tuženika, u dijelu kojim je ugovoreno kako je kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana za kupnju motornih vozila.

III. Nalaže se tuženiku PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. Zagreb, OIB: 02535697732 da tužiteljici Vanji Licul Vudrag, OIB: 85243776992 u roku od 15 dana isplati iznos od 1.962,78 EUR, sve s pripadajućom zateznom kamatom od dospijeca svakog mjesečnog iznosa do isplate, obračunatoj od 1.1.2008. do 31.7.2015. g. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta, a koje je prethodilo tekućem

polugodištu uvećano za pet postotnih poena, od 01. 08.2015.g. do 31. 12. 2022. godine, obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 01. 01. 2023. g. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućima na pojedinačne mjesečne iznose:

- na iznos od 8,00 EUR od 31. 10. 2008. g.
- na iznos od 8,60 EUR od 31. 12. 2008. g.
- na iznos od 10,08 EUR od 31. 01. 2009. g.
- na iznos od 10,72 EUR od 28. 02. 2009. g.
- na iznos od 8,70 EUR od 31. 03. 2009. g.
- na iznos od 9,01 EUR od 30. 04. 2009. g.
- na iznos od 6,37 EUR od 31. 05. 2009. g.
- na iznos od 4,11 EUR od 30. 06. 2009. g.
- na iznos od 4,62 EUR od 31. 07. 2009. g.
- na iznos od 5,92 EUR od 31. 08. 2009. g.
- na iznos od 5,77 EUR od 30. 09. 2009. g.
- na iznos od 4,53 EUR od 31. 10. 2009. g.
- na iznos od 6,86 EUR od 30. 11. 2009. g.
- na iznos od 8,55 EUR od 31. 12. 2009. g.
- na iznos od 11,27 EUR od 31. 01. 2010. g.
- na iznos od 10,56 EUR od 28. 02. 2010. g.
- na iznos od 14,08 EUR od 31. 03. 2010. g.
- na iznos od 13,31 EUR od 30. 04. 2010. g.
- na iznos od 14,92 EUR od 31. 05. 2010. g.
- na iznos od 25,57 EUR od 30. 06. 2010. g.
- na iznos od 23,29 EUR od 31. 07. 2010. g.
- na iznos od 29,44 EUR od 31. 08. 2010. g.
- na iznos od 27,46 EUR od 30. 09. 2010. g.
- na iznos od 23,28 EUR od 31. 10. 2010. g.
- na iznos od 31,36 EUR od 30. 11. 2010. g.
- na iznos od 41,42 EUR od 31. 12. 2010. g.
- na iznos od 34,49 EUR od 31. 01. 2011. g.
- na iznos od 37,01 EUR od 28. 02. 2011. g.
- na iznos od 33,63 EUR od 31. 03. 2011. g.
- na iznos od 34,13 EUR od 30. 04. 2011. g.
- na iznos od 47,58 EUR od 31. 05. 2011. g.
- na iznos od 48,48 EUR od 30. 06. 2011. g.
- na iznos od 60,09 EUR od 31. 07. 2011. g.
- na iznos od 54,47 EUR od 31. 08. 2011. g.
- na iznos od 48,26 EUR od 30. 09. 2011. g.
- na iznos od 47,48 EUR od 31. 10. 2011. g.
- na iznos od 46,93 EUR od 30. 11. 2011. g.
- na iznos od 49,76 EUR od 31. 12. 2011. g.
- na iznos od 52,53 EUR od 31. 01. 2012. g.
- na iznos od 52,75 EUR od 29. 02. 2012. g.
- na iznos od 50,83 EUR od 31. 03. 2012. g.
- na iznos od 51,78 EUR od 30. 04. 2012. g.

- na iznos od 52,68 EUR od 31. 05. 2012. g.
- na iznos od 51,25 EUR od 30. 06. 2012. g.
- na iznos od 51,72 EUR od 31. 07. 2012. g.
- na iznos od 50,92 EUR od 31. 08. 2012. g.
- na iznos od 48,89 EUR od 30. 09. 2012. g.
- na iznos od 51,04 EUR od 31. 10. 2012. g.
- na iznos od 52,23 EUR od 30. 11. 2012. g.
- na iznos od 51,82 EUR od 31. 12. 2012. g.
- na iznos od 47,20 EUR od 31. 01. 2013. g.
- na iznos od 51,13 EUR od 28. 02. 2013. g.
- na iznos od 51,32 EUR od 31. 03. 2013. g.
- na iznos od 49,46 EUR od 30. 04. 2013. g.
- na iznos od 45,26 EUR od 31. 05. 2013. g.
- na iznos od 45,14 EUR od 30. 06. 2013. g.
- na iznos od 46,09 EUR od 31. 07. 2013. g.
- na iznos od 47,88 EUR od 31. 08. 2013. g.
- na iznos od 50,75 EUR od 30. 09. 2013. g.

IV. Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika istaknuto prigovorom radi prijeboja.

V. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana nadoknadi parnični trošak u ukupnom iznosu od 3.437,39 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana presuđenja (17. srpnja 2026.) pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se odbija zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom iznosu od 750,00 eura kao neosnovan.

i r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podnescima tužitelja od 13. siječnja 2022. i 21. veljače 2024.

Obrazloženje

1. Rješenjem Županijskog suda u Dubrovniku od 7. svibnja 2025. posl.br. GŽ-158/25-2 usvojena je žalba tužiteljice te je djelomično ukinuta Presuda i Rješenje ovog suda od 14. siječnja 2025. donesena pod posl.br. P-1711/2019 u t. I. i II. rješenja koje glase:

„1. Ne dopušta se preinaka tužbe u ovoj pravnoj stvari.

2. Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužitelju trošak ovog postupka u iznosu od 1.708,98 EUR, u roku od 15 dana zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana presuđenja do isplate po stopi utvrđenoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, dok se odbija zahtjev tužitelja za naknadom troška preko dosuđenog dijela.“

2. Tužitelj je u ovoj pravnoj stvari podnio tužbu 13. lipnja 2019. radi isplate preplaćenih iznosa po osnovi ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi. Tijekom postupka preinačio je tužbu 2 puta; prvom preinakom od 13. siječnja 2022. proširio je tužbeni zahtjev i to zahtjevom za deklaratornim utvrđenjem ništetnosti ugovornih odredbi 1. o promjenjivoj kamatnoj stopi i 2. valutnoj klauzuli te 3. zahtjevom za isplatu preplaćenih iznosa, uključivo i po osnovi ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli. Nakon provedenog financijskog vještačenja tužitelj je drugom preinakom od 21. veljače 2024. uskladio visinu tužbenog zahtjeva s nalazom i mišljenjem vještaka.

3. Tuženik se po prvi put usprotivio preinaci tužbe od 13. siječnja 2022. u svom podnesku od 28. studenog 2024., i to tada objema učinjenim preinakama tužitelja, od 13. siječnja 2022. i 21. veljače 2024., dok je prije toga održano i pripremno ročište 4. studenog 2022., na kojem ročištu tuženik nije izjavio protivljenje preinaci, kao ni na pripremnom ročištu 2. prosinca 2022., niti na ročištima glavne rasprave od 23. siječnja 2023. i 24. veljače 2023. Pače, nije se protivio ni rješenju kojim je vještaku financijsko knjigovodstvene struke naložen izračun preplata, kako na temelju povećanja kamatne stope u odnosu na početno ugovorenu, tako i na temelju povećanja tečaja CHF, u odnosu na onaj koji je vrijedio prilikom isplate kredita.

4. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o kreditu od 28. rujna 2006. br. 9011969004 (str. 4-8), financijskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku za financijsko-računovodstvene poslove Goranu Miljasu iz Šibenika (str. 95-103), kamatnog lista od 13.6.2025., presude Općinskog suda u Zadru, Stalna služba Benkovac od 4. ožujka 2026. posl. br. P-987/24, ispisa komunikacije putem e-pošte između punomoćnika tužitelja i tuženika od 11. i 12. lipnja 2025., saslušanjem tužiteljice i svjedoka Maje Škarica Labura, dok je dokazni prijedlog za saslušanjem javne bilježnice Jadranke Knego Rogina kao svjedoka odbijen kao suvišan; stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

5. U ovoj pravnoj stvari, presudom ovog suda od 14. siječnja 2025. pravomoćno je naloženo tuženiku u t. I. presude isplatiti tužiteljici preplate po osnovi nepoštene i ništete odredbe ugovora o kreditu o promjenjivoj kamatnoj stopi u iznosu od 820,76 EUR specificirano po mjesecima sve s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od uplate svakog pojedinog iznosa preplate te ista postala pravomoćna donošenjem Rješenja Županijskog suda u Dubrovniku od 7. svibnja 2025. posl.br. GŽ-158/25-2.

5.1. Podneskom tuženika od 30. ožujka 2026 sud je obaviješten da je tuženik u skladu s presudom i rješenjem Općinskog suda u Šibeniku posl. br. P-1711/2019 od dana 14. siječnja 2025.g. tužiteljici isplatio iznos glavnice od 820,76 eura te zateznu kamatu na iznos glavnice u ukupnom iznosu od 978,28 eura, odnosno sveukupno 1.799,04 eura po pravomoćnom dijelu navedene presude.

6. U ovom postupku će ovaj sud, u skladu s uputom II. stupanjskog Županijskog suda u Dubrovniku iz rješenja Rješenjem od 7. svibnja 2025. posl.br. GŽ-158/25-2 da je pogrešno shvaćanje ovog suda izraženo u presudi i rješenju od 14. siječnja 2025. posl. br. P-1711/19 da nije dopuštena preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 13. siječnja 2022., budući da se tužitelj upustio u raspravljanje o glavnoj stvari bez da se prethodno usprotivio preinaci, kao i da je pogrešno shvaćanje prvostupanjskog suda da takva preinaka ne bi bila u vezi s prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom.

7. Tužbeni zahtjev je u cijelosti osnovan.

8. Cijeneći provedene dokaze u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da joj je kredit u CHF bio sugeriran od strane auto-kuće, a da je u banci na potpis dobila unaprijed pripremljen tipski ugovor, da joj odredbe predmetnog ugovora nisu bile objašnjene te da je tužiteljica kupila automobil isključivo za osobne potrebe.

10. U odnosu na iskaz svjedokinje Maje Škarica Labura kao djelatnice tuženika, isti nije bio od važnosti za donošenje ove odluke, jer se navedena svjedokinja ne sjeća tužiteljice kao klijentice, već je iskazivala uopćeno o načinu na koji su u banci tada postupali pri sklapanju kredita, pa se takav iskaz smatra irelevantnim u ovom parničnom postupak gdje je bilo potrebno dokazati način pregovaranja i upozorenja koja su predana konkretnoj osobi, odnosno ovdje tužiteljici.

11. Na okolnost visine tužbenog zahtjeva, provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financijsko-računovodstvene poslove Goranu Miljasu iz Šibenika, na čiji nalaz i mišljenje tužitelj nije imao prigovor, dok je tuženik prigovarao pravnim pitanjima koja nisu predmet financijskog vještačenja, pa je sud prihvatio nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti, smatrajući da je izrađeno stručno, jasno, obrazloženo, te u svemu u skladu sa čl. 258. ZPP.

12. Predmet odlučivanja u ponovljenom postupku jest dopuštenost preinake tužbe od 13. siječnja 2022. i 21. veljače 2024., te osnovanost zahtjeva koji su tom preinakom postavljeni, i to deklaratornih zahtjeva za utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli te restitucijskog zahtjeva za isplatu preplaćenih iznosa po osnovi ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli, koje su nepoštene u smislu odredbi Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ br. 79/07., 125/07., 75/09., 79/09., 89/09., 133/09., 78/12. i 56/13.96/03., dalje: ZZP/07.), a time i ništetne, a koji iznosi su do vremena otplate kredita uredno podmirivani, dok zahtjev za isplatu preplaćenih iznosa po osnovi promjenjive kamatne stope nije predmet ovog postupka jer je o njemu pravomoćno odlučeno.

13. U skladu s čl. 190. st. 4. ZPP-a smatrat će se da postoji pristanak tuženika na preinaku tužbe ako se on upusti u raspravljanje o glavnoj stvari po preinačenoj tužbi, a nije se prije toga protivio preinaci.

14. Slijedom naprijed citirane odredbe, budući da se tuženik upustio u raspravljanje bez da se usprotivio preinaci od 13. siječnja 2022., na način kako je detaljnije opisano u t. 3. obrazloženja ove odluke, to se preinaka smatra dopuštenom zbog čega je odlučeno kao u izreci rješenja.

15. U odnosu na preinaku od 21. veljače 2024. kojom je tužbeni zahtjev usklađen s nalazom i mišljenjem izrađenim od strane stalnog sudskog vještaka Gorana Miljasa, ista je dopuštena, i to slijedom Zaključka sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., Su IV – 162/2021, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

16. Utemeljeno se tužitelj tijekom postupka poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. i presude drugostupanjskog suda (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.), a u kojem postupku je na pasivnoj strani sudjelovao i ovdje tuženik, te u kojima je ugovaranje valutne klauzule (na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak) u skladu s jednostranim odlukama tuženih banaka ocijenjeno nepoštenim odredbama kojima su

povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, pri čemu je stajalište revizijskog suda (izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev 2221/2018 od 3. rujna 2019., a budući da su rečene drugostupanjske odluke od strane tuženika pobijane izvanrednim pravnim lijekovima - revizijama) da je nesporno da su odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi bile jasne i uočljive, međutim, da nisu bile razumljive potrošačima jer da su sadržavale neodređene formulacije glede promjenjive kamatne stope i time suprotno temeljnim načelima obveznog prava korisnik kredita doveden u neravnopravan položaj; da su odredbe o promjenjivoj ugovornoj kamati u ugovorima o kreditu sklapanima s potrošačima u razdoblju od 1. travnja 2005. do 31. prosinca 2008., osim u dijelu kojim je visina kamatne stope određena na dan sklapanja ugovora o kreditu, utvrđene nepoštenima, slijedom čega su na temelju članka 87. ZZP/03. i članka 102. ZZP/07. te odredbe utvrđene ništetnima; da su tužene banke u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne odredbe ugovaranjem valutne klauzule u CHF uz koju je vezana glavnica, a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo, a što je uostalom utvrđeno i u konkretnom slučaju prihvaćanjem iskaza tužitelja kao logičnog i uvjerljivog, te koji iskaz ničim nije doveden u sumnju od strane tuženika, a iz kojeg proizlazi da je sredstvima iz ostvarenog kredita kupio osobni automobil kao fizička osoba za osobne potrebe.

17. Posljedica ništetnosti nepoštenih ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli je povrat preplaćenih iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno članku 1115. ZOO od dana njihovog stjecanja do isplate, pri čemu je shvaćanje ovog suda da su učinci odluka suda o tužbama za zaštitu kolektivnih interesa obvezujući za ostale sudove u postupku kojeg potrošač pokrene po pojedinačnom restitucijskom zahtjevu u skladu s odredbama članka 502.c ZPP.

18. Budući da je po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa pravomoćno utvrđeno da je tuženik kao poslovna banka ugovorio nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF, pa tako i u konkretnom slučaju (polazeći i od gornjih utvrđenja utemeljenih na iskazu tužitelja) i time povrijedio prava tužitelja kao potrošača tj. korisnika kredita, sve to u smislu da ga u vrijeme zaključenja Ugovora kao potrošača nije u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to je tuženik postupao suprotno naprijed u ovom obrazloženju citiranim odredbama odredbama ZZP/07., odnosno načelu savjesnosti i poštenja u smislu odredbi ZOO, zbog čega je tuženik ujedno u obvezi vratiti odnosno nadoknaditi tužitelju vrijednost postignute koristi ostvarene uplatama više plaćenih anuiteta, sve sukladno članku 1111. ZOO (kao stečeno bez osnove), i to upravo u visini utvrđenoj u postupku provedenim financijskim vještačenjem na kojeg stranke nisu imale primjedbi, sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate u smislu odredbi članka 1115. i članka 29. stavka 2. ZOO, pa je slijedom navedenog zahtjev tužitelja valjalo prihvatiti u cijelosti.

19. Također, u skladu s člankom 3. Direktive, ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz ugovora (stavak 1.), time da se uvijek smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona stavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora (stavak 2.).

19.1. Osim toga, iz odredbe članka 6. Direktive proizlazi da države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba (stavak 1.), kao i da države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi onemogućile da potrošač ne izgubi zaštitu koja mu se pruža Direktivom, na temelju odabira prava države koja nije članica kao prava primjenjivog na taj ugovor ako je taj ugovor usko povezan s državnim područjem države članice (stavak 2.).

19.2. Nastavno na potonje navedeno, ocjena je ovog suda kako stranke Ugovora o odredbi članka 4. istog, kao odredbi unaprijed formuliranog ugovora, nisu posebno pregovarale, to tužitelj nije mogao utjecati na njezinu egzistenciju u Ugovoru i sadržaj iste, kao i da ta odredba, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te suprotno stajalištu tuženika, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ovdje tužitelja.

19.3. Slijedom svega naprijed navedenog proizlazi da su odredbe Ugovora o valutnoj klauzuli nepoštene u smislu ZZP/07.-a, te da je tuženik u obvezi vratiti tužitelju preplaćene iznose uplata izvršene tijekom trajanja predmetnog kreditnog odnosa do kojih je došlo zbog primjene ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli.

20. Budući da je u ovoj pravnoj stvari kao prethodno pitanje utvrđeno je da su ništetne odredbe predmetnog kredita koje se odnose na valutnu klauzulu vezanu za CHF i promjenjivu kamatnu stopu, to je presuđeno kao pod I. i II. izreke ove presude.

21. Budući da je prethodno pravomoćno riješeno o povratu stečenog bez osnove na temelju ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, to je sud u ponovljenom postupku odlučivao o povratu stečenog bez osnove na temelju odredbi o valutnoj klauzuli, odnosno promjeni tečaja CHF za vrijeme trajanja kredita, uzevši u obzir utvrđenja i zakonske propise u t. 13.-16. ovog obrazloženja, odlučivši kao pod III. izreke presude.

22. U odnosu na prigovor zastare tražbine istaknut od strane tuženika, istoga je ovaj sud otklonio, a to stoga jer je pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača (4. srpnja 2012.) došlo do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO te je zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počela teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, pa kako je presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13-4 donesena 13. lipnja 2014., od tog dana je počeo teći u konkretnom slučaju relevantni opći zastarni rok u trajanju od pet godina propisan člankom 225. ZOO (u pogledu potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi), dok u je u svezi potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli zastarni rok počeo iznova teći 14. lipnja 2018. tj. dana donošenja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-6632/2017-10, pa stoga, a jer je tužba u ovom predmetu podnesena 13. lipnja 2019., a preinačena u odnosu na valutnu klauzulu 13. siječnja 2022., proizlazi da zastara predmetne tražbine, suprotno stajalištu tuženika, nije nastupila.

23. Prigovor prijeboja tuženika, odnosno prijedlog tuženika da se uračunaju i negativne razlike za vrijeme kad je tečaj CHF bili niži od početnog također je ocijenjen kao neosnovan, budući da su navedena potraživanja prema ocjeni ovog suda u zastari (opći zastarni rok od 5 godina na ime potraživanja po osnovi ništetne ugovorne odredbe), i to stoga jer se na tuženika kao trgovca ne bi odnosili učinci kolektivnih presuda, slijedom čega je odlučeno kao pod IV. izreke ove presude.

24. U odnosu na protivljenje tuženika preinaci tužbe iz podneska od 16. ožujka 2026., za istaći je da se isti ne smatra preinakom u smislu čl. 190. ZPP-a, te da

za nju nije potreban pristanak tuženika, suviše toga, budući da je visina zahtjeva koji se odnosi na valutnu klauzulu, a predmet je ponovljenog postupka, nedvojbeno proizlazi iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka, podnesak tužiteljice predstavlja tek specifikaciju novčanog zahtjeva koji je ostao predmet odlučivanja u ovom postupku, a čak i da tužiteljica nije specificirala tužbeni zahtjev u odnosu na ništetne odredbe ugovora o valutnoj klauzuli, to je sam sud dužan učiniti pregledom nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka financijske struke Gorana Miljasa.

25. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a.

25.1. Tužitelj je postavio zahtjev za nadoknadu troška prouzročenog mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, i to za sastav tužbe od 13. lipnja 2019., za sastav obrazloženih podnesaka od 13. siječnja 2022., 1. prosinca 2022., 21. veljače 2024. i 16. ožujka 2026. te za zastupanje na ročištima održanima 2.12.2022, 24.2.2023., 3.12.2024., 2.3.2026., 16.3.2026., 5.5.2026., po 100 bodova, te za zastupanje na ročištima 4. studenoga 2022., 23. siječnja 2023 te ročište objave 17. srpnja 2026. po 50 bodova, kao i za sastav žalbe u visini 250 bodova, sve u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12., 103/14., 118/14.-ispravak, 107/15. i 37/22., odnosno „Narodne novine“ br. 138/23., dalje: Tarifa) sve uvećano za trošak sudske pristojbe za tužbu u visini od 53,10 eura, trošak preliminarnog izračuna od 165,90 eura te trošak financijskog vještačenja u visini od 530,89 EUR.

25.2. Sud je kao opravdane troškove tužitelja prouzročene mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, polazeći pritom od vrijednosti predmeta spora u visini po preinaci od 2.783,54 eura, i dostavljenog troškovnika, cijenio:

- za sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- za sastav obrazloženog podneska od 16. ožujka 2026. u visini od 100 bodova (Tbr 8.t.1.),
- za zastupanje na ročištima 2.12.2022, 24.2.2023., 3.12.2024., 2.3.2026., 16.3.2026., 5.5.2026. svaki u visini po 100 bodova - ukupno 600 bodova (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištima 4. studenoga 2022. i 23. siječnja 2023 u visini od 50 bodova - ukupno 100 bodova (Tbr. 9. točka 2. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- zastupanje na ročištu objave 17. srpnja 2026. u visini od 50 bodova (Tbr. 9. točka 3. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife),
- za sastav žalbe u visini od 125 bodova (Tbr. 10. t. 1.),

odnosno ukupno 1.075,00 bodova, što u skladu s vrijednosti boda od 2,00 EUR predstavlja iznos od 2.150,00 EUR plus pdv 25% iznosi 2.687,50 eura, kojem iznosu je valjalo pridodati trošak preliminarnog izračuna po vještaku financijske struke od 165,90 eura, jer je isti bio nužan i opravdan radi postavljanja određenog tužbenog zahtjeva, potom trošak financijskog vještačenja predumjmljenog po tužitelju i likvidiranog po sudu u visini od 530,89 EUR (jer je tuženik osporio visinu) te trošak sudske pristojbe za tužbu u visini od 53,10 eura (Tar. br. 1. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi, kao priloga Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, „Narodne novine“ br. 53/19.).

25.3. Nasuprot tome, neopravdanim je ocijenjen zahtjev tužitelja za nadoknadu troška prouzročenog mu sastavom podneska od 13. siječnja 2022. i 21. veljače 2024. kojim je tužbeni zahtjev preinačavan, a to stoga jer je tužitelj bio dužan još u tužbi staviti određeni zahtjev, što je uostalom i učinio, pa kada je istog usklađivao tijekom postupka, to mu nije ni mogao biti obistinjen time prouzročeni trošak. Također, nužan i potreban za vođenje ovog postupka nije bio ni podnesak od 1. prosinca 2022., budući je isti predan sudu netom prije ročišta suprotno čl. 299a, st.3. ZPP-a, a uručen

suprotnoj strani na samom ročištu, te je mogao biti izrečen tog dana na zapisnik na ročištu, a trošak kojeg ročišta je obistinjen tužitelju. Slijedom navedenog je zahtjev tužitelja u preostalom dijelu u visini od 750,00 EUR odbijen kao neosnovan.

25.4. Slijedom navedenog, valjalo je tuženiku naložiti da tužiteljima koji su u ovoj parnici, po preinaci tužbe, uspjeli u cijelosti nadoknadi opravdane troškove prouzročene im ovom parnicom u ukupnom iznosu od 3.437,39 EUR, dok je zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom dijelu (u visini od 750,00 EUR) valjalo odbiti i o troškovima postupka odlučiti kao pod točkom IV. izreke presude.

25.5. Tužiteljima je na njihov zahtjev dosuđena zatezna kamata na parnični trošak u skladu s čl. 151. st. 3., slijedom čega je presuđeno kao pod točkom V. izreke ove presude.

Šibenik, 17. srpnja 2026.

SUDAC

Toni Grgurin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

DN-a:

- u skladu sa zapisnikom s ročišta objave

Broj zapisa: **9-3088a-d4342**

Kontrolni broj: **0dd0c-ed906-d86ba**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Toni Grgurin, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.